Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

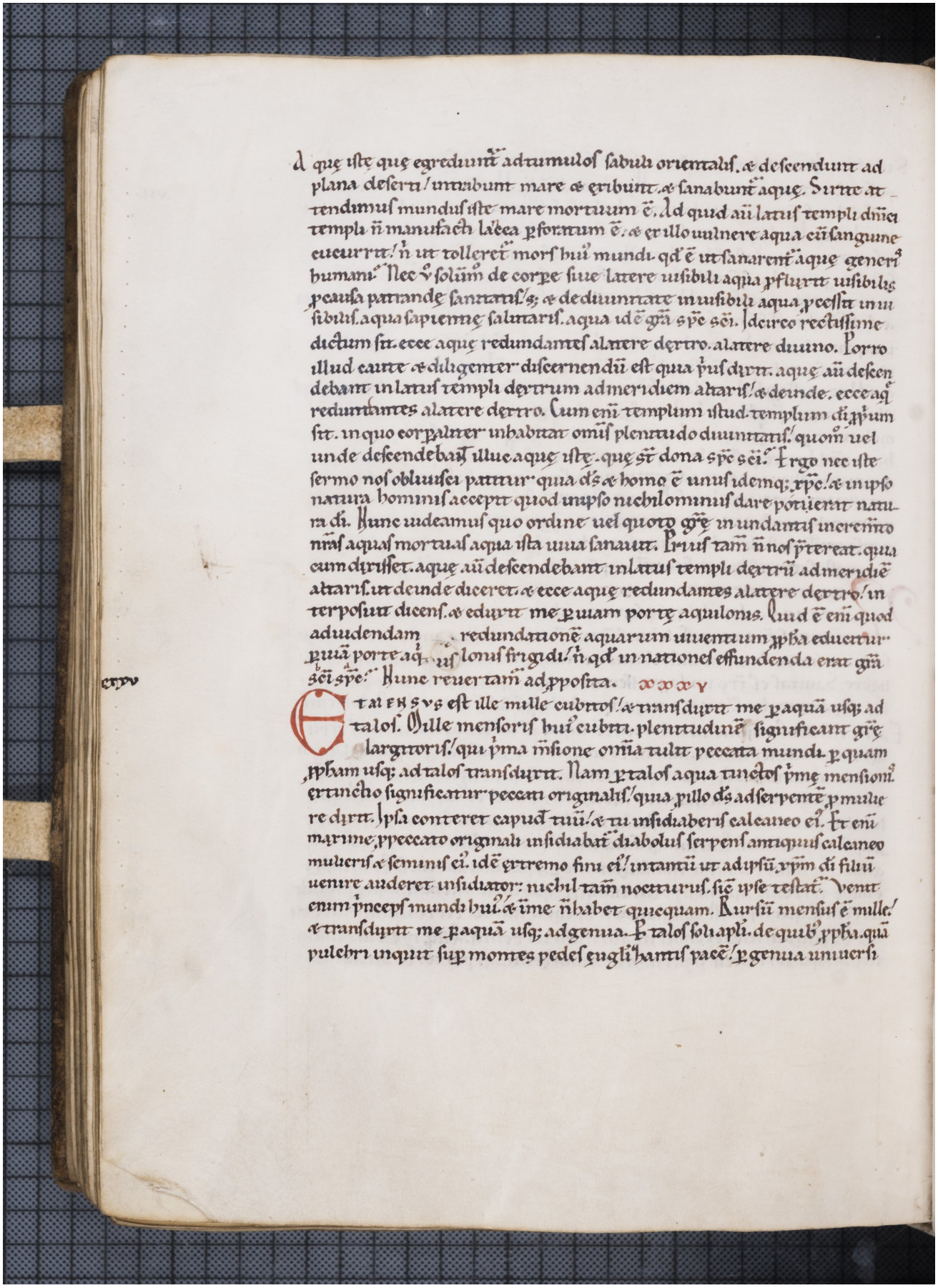

d quę iste quę egrediunt adtumulos sabuli orientalis. & descendunt ad
plana deserti / irrubunt mare & eribunt. & sanabunt aquę. Sitte at
tendimus mundus iste mare mortuum ē. Ad quod aũ latus templi dñi
templi ñ manufacth la'bea p̄fortium ē. & er illo uulnere aqua cũ sanguine
eucurrit / ñ ut tolleret mors huĩ mundi. qđ ē ut sanarent aquę generis
humani. Nec ꝟ solũm de corpe siue latere usibili aqua pfluxit usibilis
p causa parandę sanctatis / & de diuinitate inusibili aqua p̄cessit inu
sibilis. aqua sapientię salutaris. aqua id ē gr̄a sp̄e sci. Idcirco rectissime
dictum sit. ecce aquę redundantes alatere dextro. alatere diuino. Porro
illud caute & diligenter discernendũ est qua p̄pter dixit. aquę aũ descen
debant in latus templi dextrum ad meridiem altaris / & deinde. ecce aq̄
redundantes alatere dextro. Cum enĩ templum istud templum di p̄pium
sit. in quo corpaliter inhabitat omis plenitudo diuinitatis / quoñ uel
unde descendebat illuc aquę iste. quę sc̄t dona sp̄e sci. Ergo nec iste
sermo nos obliuisci patitur quia d̄s & homo ē unus ideinq; xp̄s / & in ipso
natura hominis accepit quod unipso nichilominus dare potuerit natu
ra di. Hunc ideamus quo ordine uel quoto gr̄ę inundantis uenerimo
nr̄as aquas mortuas / aqua ista una sanauit. Priusquam ñ nos p̄tereat. qua
cum dixisset. aquę aũ descendebant in latus templi dextrũ ad meridiẽ
altaris. ut deinde diceret. & ecce aquę redundantes alatere dextro / in
terposuit dicens. & eduxit me p uiam portę aquilonis. Quid ē enĩ quod
aduidendam redundationẽ aquarum uiuentium p̄pter eductur
p uiã portę aq̄ uilonis frigidi / ñ qđ in nationes effundenda erat gr̄a
sci sp̄e. Hunc reuertamur ad p̄posita.

ETALENSVS est ille mille cubitos / & transduxit me p aquã usq; ad
talos. Ille mensoris huĩ cubitus plenitudinẽ significat gr̄ę
largitoris / qui p̄ma mꝰione omia tulit peccata mundi. p quam
p̄pham usq; ad talos transduxit. Nam p talos aqua tunc tos p̄me mensionis
ertuncho significatur peccati originalis / qua pillo d̄s ad serpentẽ p mulie
re dixit. Ipsa conteret caput tuum / & tu insidiaberis calcaneo ei. Et enĩ
maxime p peccato originali insidiabat diabolus serpens antiquus calcaneo
mulieris & seminis ei. id ē extremo fini ei / intantũ ut ad ipsũ xp̄m di filiũ
uenire auderet insidiator: nichil tamen nocituruus. sic ipse testat. Venit
enim p̄ncepss mundi huius / & in me ñ habet quequam. Rursus mensus ē mille /
& transduxit me p aquã usq; ad genua. Et talos soli apli. de quib̄ p̄pha. quã
pulchri unquit sup montes pedes euangelizantis pacem / p genua uniuersi